

שלוש סונטות על שן שבורה

חלק מגופי

אִמְרָתִי: "תֵּעָצֵר עֲכָשׁוּ", אִמְרָתִי: "אִם תִּמְשִׁיךְ,
אֲנִי אֶקְפֹּץ מִכָּאן וְאֶהְרַג אוֹ אֶפְצָע".
הַנְּחָתִי יָד עַל הַיְדִית אַךְ זֶה כָּלֵל לֹא הַרְשִׁים
אֶת הַנְּהַג שֶׁלֹּא אִמַּר דְּבַר וְלֹא מָצָא

שׁוּם צָרָךְ לְהַבִּיט, גַּם לֹא בִּיד שְׁבֵתוּכָה
הִיא נְחָה – שֵׁן קִדְמִית חוֹתְכֶת שְׁכָבֵר לֹא הִיְתָה
עוֹד חֵלֶק מִגּוּפִי. לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת צְמַחָה,
מֵאֲז הִיְתָה מוּבְנֶת מֵאֲלִיָּה, אַךְ עֵתָה

הִיא נִרְאֶתָה דּוֹמְמָת, מְדַמְמָת, מְגַעִילָה.
אִמְרָתִי – "תֵּעָצֵר, אֲנִי רוֹצֵה לְמַשְׁטָרָה",
וְהוּא הִגִּיב סוּף סוּף: "נִמְאָס לִי, שׁוּב אֶת מִתְחִילָה?
מָה תִּסְפְּרִי? הֲרִי רַק בְּגִלְלוֹךְ הַכֹּל קָרָה!"

וְאֲז הוֹסִיף – "תִּפְסִיקִי כָּבֵר, אֲנַחְנוּ נִסְתַּדֵּר,
אֶת בַּחַיִּים לֹא תִמְצָאִי לָךְ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר".

אותה ילדה

אָבֵל בְּבֵית הוּא אָמַר – "תִּלְכִי לְשֹׁטֵף פְּנִים,
אֶת הַחֲלָצָה אֶל תִּכְבְּסִי, אוֹתָהּ נִזְרֵק לַפֶּח",
וְאִזּוּ פִתְאֹם לְבִישׁ חֲלֻשָׁה, אֲרֻשֶׁת אֵין אוֹנִים,
אָמַר שׁוֹב שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין, בִּקְשׁ שׁוֹב שְׂאֲסֻלָּה.

וְאִזּוּ אָמַר: "חֲשׁוֹב שֶׁלֹּא תִלְכִי לְהִתְלוֹנֵן",
וְהִתִּישֵׁב עַל הָרִצְפָּה, לִיד פְּפוֹת רִגְלִי,
לָהֵן לְחֵשׁ – "מִבְּטִיחַ שֶׁתֵּרְאִי אֵיךְ אֲשֶׁתִּנָּה".
הֵייתִי שֵׁם עִם שֵׁן שְׁבוּרָה, הֵייתִי שֵׁם גְּדוּלָּה,

הֵייתִי שֵׁם שׁוֹנָה וְגַם מִמָּשׁ אוֹתָהּ יִלְדָּה
שְׂאִין לָהּ גּוּף אֲשֶׁר שִׁנָּה רַק לָהּ, רַק לָהּ, רַק לָהּ.
וּכְשֶׁהוּא קָם וְהִזְדַּקֵּף, וְדָאִי מִזְמַן יָדַע
אֵיךְ הִילְדָּה שְׂאִין לָהּ גּוּף אֲבָדָה גַּם אֶת קוּלָּהּ,

וְאֵיךְ לְשׁוֹן שְׁבוּרָה אֵין שׁוֹם יִכְלֵת לְבִטָּא
אֶת הַפּוֹתָהּ, אֶת הַבוּטָה כָּל כֶּף, אֶת הַחוּטָא.

רק שן!

אך מה את מתאבלת כן? בסך הכל זאת שן!
לא פרענות בלי תקנה, ולא איבר שאם
הוא במקרה סופג מכה ובעטייה נושר
כבר אי אפשר למצא תחליף שיראה מתאים,

שיחפה על מה שנעלם ולא יחזר.
רק שן, רק שן, בסך הכל, ולא הראשונה,
הן בעבר נשרו מהן רבות דומות לזו,
וגם בקעו מאליהן – חלב־קבועה־בינה –

עכשו לכי אל הרופא ואל אותו מבט
אשר קודח וחופר בתוך הערפל,
אשר נוקב את ההסבר על קיר אלים שאת
נחבטת בו סתם בטעות, שברת בו את הפה.

עכשו תלכי לך כל היום ספוגה בדם גופך,
וכף היד תסתיר את מה שאת לבך הופך.